

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Augstākās tiesas Senāts — Uitlegging van artikel 56 VWEU (artikel 49 EG) — Nationale wettelijke regeling die ter beperking van kansspelen voorziet in een vergunningsstelsel voor het openen van casino's, speelautomatenhallen en bingohallen — Weigering om een vergunning voor een speelautomatenhal te verlenen op grond dat het organiseren van kansspelen op de voorgenomen locatie het belang van de inwoners van de gemeente aanzienlijk zou schaden

Dictum

Artikel 49 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een regeling van een lidstaat zoals die welke aan de orde is in het hoofdgeding, die de lokale autoriteiten een ruime beoordelingsbevoegdheid toekent door hun de mogelijkheid te geven de vergunning voor de opening van een casino, speelautomatenhal of bingohal te weigeren op grond van een „aanzienlijke aantasting van de belangen van de Staat en de inwoners van het betrokken administratieve gebied”, voor zover die regeling er daadwerkelijk toe strekt de gelegenheden tot spelen te verminderen en de activiteiten op dit gebied op samenhangende en stelselmatige wijze te beperken of de openbare orde te handhaven en voor zover de bevoegde autoriteiten hun beoordelingsbevoegdheid op transparante wijze uitoefenen, waardoor een controle van de onpartijdigheid van de vergunningprocedures mogelijk is; het staat aan de verwijzende rechter dit na te gaan.

(¹) PB C 331 van 12.11.2011.

Beroep ingesteld op 25 juni 2012 — Europese Commissie/ Republiek Bulgarije

(Zaak C-307/12)

(2012/C 295/28)

Procestaal: Bulgaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, D. Düsterhaus, C. Petrova)

Verwerende partij: Republiek Bulgarije

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Bulgarije, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om het nationale recht in overeenstemming te brengen met richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (¹), of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 40 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Bulgarije overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU wegens niet-nakoming van de verplichting om de

maatregelen mee te delen die zijn vastgesteld om het nationale recht in overeenstemming te brengen met richtlijn 2008/98/EG, een dwangsom opleggen van 15 200,80 EUR per dag, vanaf de dag van bekendmaking van de beslissing in de onderhavige procedure;

— de Republiek Bulgarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De uiterste termijn voor het nemen van maatregelen tot omzetting van de richtlijn is verstreken op 12 december 2010.

(¹) PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italië) op 28 juni 2012 — Giuseppa Romeo/Regione Siciliana

(Zaak C-313/12)

(2012/C 295/29)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Giuseppa Romeo

Verwerende partij: Regione Siciliana

Prejudiciële vragen

- 1) Mag een nationale rechterlijke instantie op grond van een nationale regeling die voor zuiver interne situaties naar het Europese recht verwijst, bij de uitlegging en de toepassing van de voorschriften en beginselen van het Europese recht afwijken van of ingaan tegen de uitlegging die er in de rechtspraak van het Hof van Justitie aan is gegeven?
- 2) Is met het recht van de Unie verenigbaar dat artikel 3 van wet nr. 241/1990 en artikel 3 van regionale wet van Sicilië nr. 10/1991, juncto artikel 1 van wet nr. 241/90, dat het Italiaanse bestuur ertoe verplicht de beginselen van de rechtsorde van de Europese Unie toe te passen, gelezen in samenhang met de plicht tot motivering van overheidshandelingen die is neergelegd in artikel 296, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en in artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd en toegepast dat gelijkwaardige handelingen op pensioengebied, die betrekking hebben op subjectieve rechten maar niettemin bindende kracht hebben, aan de motiveringsplicht kunnen ontkomen en is dan sprake van een schending van een wezenlijk vormvoorschrift door de bestuurlijke maatregel?

3) Is artikel 21 octies, lid 2, eerste alinea, van wet nr. 241/1990, zoals uitgelegd door de bestuursrechter met betrekking tot de motiveringsplicht die is neergelegd in artikel 3 van diezelfde wet nr. 241/1990 en in artikel 3 van regionale wet van Sicilië nr. 10/1991, gelezen in samenhang met de plicht tot motivering van overheidshandelingen als voorzien in artikel 296, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, verenigbaar met artikel 1 van wet nr. 241/1990, voor zover dit voorziet in de verplichting van het bestuur om de beginselen van de rechtsorde van de Europese Unie toe te passen, en is bijgevolg daarmee verenigbaar en toelaatbaar deze aldus uit te leggen en toe te passen dat het bestuur de mogelijkheid heeft om de motivering van de maatregel in de loop van de procedure in rechte aan te vullen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 29 juni 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm/TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A.

(Zaak C-316/12)

(2012/C 295/30)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: J. Sebastian Guevara Kamm

Verwerende partij: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 2, sub j, van verordening (EG) nr. 261/2004⁽¹⁾, wat de daarin bedoelde „redelijke gronden” betreft, aldus worden uitgelegd dat „redelijke gronden” alleen gronden kunnen zijn die betrekking hebben op de persoon van de passagier en de veiligheid van het luchtverkeer of van andere passagiers in gevaar brengen of andere openbare of contractuele belangen aantasten, dan wel aldus dat „redelijke gronden” ook gronden kunnen zijn die geen betrekking hebben op de persoon van de passagier, meer bepaald gevallen van overmacht?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel București (Roemenië) op 5 juli 2012 — E.On Energy Trading SE/Agentia Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Zaak C-323/12)

(2012/C 295/31)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E.On Energy Trading SE

Verwerende partijen: Agentia Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Prejudiciële vragen

- 1) Kan een belastingplichtige van wie de hoofdzetel in een andere lidstaat van de Europese Unie dan Roemenië is gevestigd en die in Roemenië voor btw-doeleinden een fiscaal vertegenwoordiger heeft aangewezen krachtens de nationale bepalingen die in Roemenië golden voordat deze staat tot de Europese Unie is toegetreden en welke bepalingen na deze toetreding zijn gehandhaafd, worden aangemerkt als een „niet in het binnenland gevestigde belastingplichtige” in de zin van artikel 1 van de Achtste richtlijn (79/1072/EEG) ⁽¹⁾ van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen?
- 2) Is het voorschrift dat de betrokken rechtspersoon niet voor btw-doeleinden mag zijn geregistreerd, zoals dit vereiste is neergelegd in artikel 147 ter, lid 1, sub a, van wetdecreet nr. 571/2003 houdende de Codice tributario, waarmee de bepalingen van de richtlijn zijn omgezet, een bijkomende voorwaarde bovenop de vereisten waarin de artikelen 3 en 4 [van de Achtste richtlijn] uitdrukkelijk voorzien, en zo ja, is een dergelijke bijkomende voorwaarde toegestaan, gelet op artikel 6 van de richtlijn?
- 3) Hebben de artikelen 3 en 4 [van de Achtste richtlijn] rechtstreekse werking, met andere woorden, kan bedoelde rechtspersoon die niet in Roemenië is gevestigd in de zin van artikel 1, zich beroepen op het feit dat voldaan is aan de uitdrukkelijk bij deze bepalingen gestelde voorwaarden, zodat hij aanspraak kan maken op het recht op teruggaaf van de btw, ongeacht de wijze waarop deze bepalingen in het nationale recht zijn omgezet?

⁽¹⁾ PB L 331, blz. 1, Bijzondere uitgave in het Roemeens: Hoofdstuk 9, Deel 1, blz. 34.